

STC 241/2005, de 10 d'octubre

Vulneració de la llibertat sindical. Decisió de l'Administració de condicionar l'obtenció de la plaça en "situació especial en actiu" al fet que el recurrent cessi de la seva condició d'alliberat sindical (accés al text de la sentència)

El TC resol sobre si vulnera el dret a la llibertat sindical reconegut a l'article 28.1 CE la decisió de l'Administració de condicionar l'obtenció d'una plaça pel sistema de promoció interna en "situació especial en actiu" a la seva efectiva ocupació pel recurrent ara en empara, o el que és el mateix, al seu cessament com alliberat sindical.

L'article 28.1 CE, que reconeix el dret fonamental de llibertat sindical, està integrat per un **contingut essencial mínim indispensable i indisponible** (la vessant organitzativa de la llibertat sindical i els drets d'activitat i mitjans d'acció dels sindicats, com són la vaga, la negociació col·lectiva, la promoció de conflictes) **i per altres drets o facultats addicionals** d'origen legal o convencional col·lectiu, la contravenció dels quals també és susceptible de vulnerar l'article 28.1 CE.

Dins d'aquest contingut addicional, es troben tot un seguit de garanties atorgades legalment als membres dels òrgans de representació dels empleats de l'Administració pública. I d'entre aquestes garanties, la de la **concessió d'un crèdit d'hores mensuals dins de la jornada de treball, retribuïdes com a treball, que poden arribar fins a alliberar el treballador de la prestació del treball**, per tal de poder facilitar el desenvolupament de l'activitat sindical.

En aquest sentit, afirma el TC que la decisió de l'Administració de condicionar l'obtenció de la plaça en "situació especial en actiu" al fet que el recurrent cessi de la seva condició d'alliberat sindical, limita el seu dret de llibertat sindical. Tot i això, assenyala el TC que malgrat la decisió de l'Administració pugui suposar una limitació del dret de llibertat sindical, **cap dret, ni tan sols els drets fonamentals, és absolut o il·limitat, i en aquest sentit, recorda el que ja havia manifestat a la STC 143/1991, d'1 de juliol: l'exercici de l'activitat sindical al si de les administracions públiques reconegut a l'article 103.3 CE, està sotmès a certes peculiaritats derivades dels principis d'eficàcia i jerarquia que han de presidir l'acció de la funció pública, tal i com preveu l'article 103.1 CE, i aquests principis no poden ser objecte de subversió ni menysteniment.**

Com a conseqüència de tot l'anterior, caldrà veure si la decisió de l'Administració de restringir el dret fonamental de llibertat sindical deriva de la necessitat de preservar altres drets o béns constitucionalment dignes de tutela. És a dir, **si existeix una justificació suficient que permeti aquesta restricció, en atenció a la protecció d'altres drets constitucionalment protegits o legal o convencionalment previstos.**

En els cas que analitzem no és així, donat que l'Administració no al·lega: ni l'existència d'una regulació legal o convencional sobre el crèdit horari; ni que la situació d'alliberat sindical sigui incompatible amb la satisfacció del dret públic afectat; ni que l'interès públic obligui a una necessària i urgent cobertura amb caràcter temporal de la plaça en "situació especial en actiu".